

Θὰ δώσῃ ἡ δασκάλα ! (γελῶ ἐμπαικτικῶς).
ΦΩΤ. (Τῇ Τζέϊμσον) Μάλιστα ! Λεσόν.

Ἔχουν ἀνάγκην μερικοὶ μαθήματος
καὶ σεῖς ὀλίγων πληροφοριῶν. . .

ΤΖΕ. Ἐγώ ;

ΦΩΤ. Ἀκούσατε ! Μὴ κρίνετε τὸ ἔθνος γὰς
ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων. Οὔτοι. . .

ΤΑΚ. Ποῖοι ;

ΦΩΤ. Σὺ !

σὺ καὶ οἱ ὄμοιοί σου καὶ αἱ ὄμοια. . .

ΖΩΕ. Σκαντάλ !

ΤΖΩΝ. (Τῇ Τζέϊμσον· πλήρης χαρᾶς).

Ὅλλ βράϊτ. . .

ΤΑΚ. Μίστερ Τζών !

ΖΩΕ. (Τῇ Τζέϊμσον) Τί κωμεντί !

Ὁ οἶκος σας. . .

ΤΖΕ. Εἶν' ἔδαφος οὐδέτερον !

ΤΑΚ. (δεικνύων τὴν Φωτεινὴν)

Μοῦ φαίνεται σὰν κλόουν θηλυκός. . .

ΦΩΤ. Καλά !

Θὰ δοῦμε ποῖοι στὸ τέλος θὰ γελάσωσιν. . .

(Ὅλοι περικυκλοῦσι τὴν Φωτεινὴν προβαίνουσαν εἰς τὰ ἀ π ο κ α -
λ υ π τ ῆ ρ ι α τῶν ξενομανῶν καὶ ἐκφύλων).

ΤΙΜ. ΑΜΠΕΛΑΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΣΙΔΟΥΕΤΕΣ

Ο ΑΤΘΙΔΑΣ!!!

Ἐφευρέτης δηλαδὴ τῶν ... Ἀτθίδων ! Μὲ δίπλωμα εὐρεσιτε-
χνίας μάλιστα. Ὁ μόνος ἀλχημιστὴς καὶ λεκανομάντις, ὁ
ἀνακαλύψας διὰ τῶν μυωπικῶν του διόπτρων τόσας ἀφηνεῖς καὶ...
ἀνυπάρχτους ἀθηναϊκὰς καλλονάς ! Ὁ κατέχων τὸ μυστηριώδες
δαιμόνιον νὰ λαμπικάρῃ καὶ μεταμορφώῃ ὅλας τὰς ἀθηναίας εἰς
Ἀφροδίτας τῆς Μήλου, ὅταν μάλιστα μέσα ἀπὸ τοὺς ξετρελα-
μένους στίχους του προβάλλουν αὐταὶ μαρμαρόχυτες καὶ μαρμα-
ροτραηλούσες ! Διότι, καθὼς δὲ θὰ ἠξεύρετε, πρῶτον τὰς ἀνα-
καλύπτει καὶ ἔπειτα τὰς ... ψάλλει. Εἶνε ἐπομένως ὁ ἐξ ἐπαγ-
γέλματος ἐφευρέτης καὶ ὑμνητὴς τοῦ ωραίου φύλου, ἐνῶ αὐτὸς

ἀνήκει αὐτοδικαίως, καθὼς τὸν βλέπετε ἐδῶ, εἰς τὸ ἄσχη-
 μον. Χωρὶς λογοπαίγνια, παρακαλῶ - νὰ ἐξηγουμεθα. Ἡ τύχη
 δηλαδὴ τὸν κατέταξε θέσει καὶ οὐχὶ φύσει εἰς τὸν ποδόγυρον.
 Ἄλλως τε δὲν ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀξιώσεις Ἀπόλλωνος, εἰμὴ μό-
 νον ὅτι κρατεῖ μίαν λύραν ἀνά
 χεῖρας καὶ ψέλνει ... τῆς ὥραις!

Ἔως τώρα οἱ Ἀθηναῖοι, ἂν δὲν
 ἦσαν θεότυφοι - θὰ ἔπασχον ὁμῶς
 βέβαια ἀπὸ καταρράκτην. Οὐτε
 μὲ τὸ τηλεσκόπιον ἤμποροῦσαν
 νὰ ἴδουν πού καὶ πού καμμίαν
 ὥραιαν. Ἀφ' ὅτου ὁμῶς ἐπάτησε
 τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς Παλλάδος ὁ
 νέος αὐτὸς Κολόμβος, ἡ πόλις
 ἐγένευσεν, ὡς ἐκ θαύματος, ἀπὸ
 καλλονάς, αἱ ὅποια πλημμυροῦν
 εἰς τὰ σαλόνια, εἰς τὰς πλατείας,
 εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰ φω-
 τογραφεῖα, εἰς τὰ περιοδικά, εἰς
 τὸ τσιγκογραφεῖον τοῦ Καζάνη.
 Νέες, μεσόκοπες, κορίτσια, γή-
 ρες, παντρεμένες - ὅλες φαμπρι-
 κάρονται καὶ γίνονται εἰς τὸ αὐτὸ
 ἀθάνατο καλοῦπι τοῦ Φειδίου!
 Καὶ μὲ τέτοια τελειότητα ἐμμορ-
 φιάς, ὥστε ὁ Ραφαήλ θὰ ἤτυτο-
 κτόνει ἐξάπαντος, μὴ δυνάμενος
 ποῖαν νὰ πρωτοζωγραφῆσῃ. Καὶ
 τί ὥραιες! ποδοπλάνταχτες, ἀγρο-
 φασμένες, γοργοδιαβατούσες, ἀλα-
 φροῦσκιωτες, νεραϊδένιες, ἠλιόφεγ-
 γες, ἀφροπερλάτητες, γαλιανοφέ-
 ρουγες, μαγναδοῦφαντες, καὶ δὲν
 ἐνθυμοῦμαι μὲ ποῖα ἄλλα ἀκόμη
 πρωτάκουστα χαρίσματα, ποῦ χά-
 νεις, φίλε μου, τὸν νοῦν σου, καὶ μένεις καὶ σύ, καὶ ἐγώ, καὶ ὁ
 ποιητὴς καὶ ἡ ἴδιος ἀκόμη ἢ Ἀθίδες ἐμβρόντητοι!!

Υ. Γ. Αἱ ἀλαφροῦσκιωτες Ἀθίδες, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδ' αὐτῶν τῶν
 μελῶν τοῦ «Συλλόγου τῆς Ἀγαμίας», τοῦ ὀφείλου ὅπως δῆποτε ἔνα ἀν-
 δριάντα ἔστω καὶ ἀπὸ γύψου!...

ΣΑΤΑΝΑΣ